Videoinstalace

6. Mezi Shakespearem, vesmírem a hromadou kamení

Tichá, meditativní video projekce je Atlantické moře, evokuje Severní moře na obrazech Caspara Davida Friedricha – ovšem v pohybu. Ústřední instalace bez lidských postav, jen s jejich pomyslnými stopami, zachycuje rytmus mořských vln jako ekvivalent nádechu a výdechu, respektu k neznámému a monumentálnímu. Kamera snímá příliv z úrovně hladiny, nad níž přeletí jen několik ptáků. Horizont může být čten jako prázdnota, konec civilizace a antropocénu – nebo jako opět lidská touha po hledání nových vzdálených cílů a návratu k pokoře a harmonii mezi druhy. Pravidelný rytmus přílivu a odlivu zároveň připomíná Lorenzův atraktor, obraz teorie chaosu: příčinu a následek, impulz a jeho odezvu. Minimalistická zvuková stopa vznikla ve spolupráci s autorčiným synem, hudebníkem Šimonem Kolečkem.